Ἡ ψυχὴ ἀθανάτου φύσει καὶ μόνη, διὸ καὶ αὐτεξούσιον
ἀθανάτου. οὗ ὁ πατρικὸς ἦχος τέταρτος, ἡ κεφαλὴ
λαμπρὰ, ἄκρα τοῦ ἄνω.
Ἀγάθος τὸν Κύριον.
Ἡ ψυχὴ φύσει καὶ μόνη τοῦ ἀθανάτου, διὸ αὐτὸ τὸ αὐτεξούσιον
ἀθανάτου. οὗ τὸ νοερὸν φῶς τῆς ψυχῆς ἦχος, τῆς ὕδατος,
ἄκρα τοῦ ἄνω τέταρτον.
Ἀγάθος τὸν Κύριον.
Ἀφ' οὗ ἀθανασίας τοῦ πνεύματος μετέχει, ἀφὸ τὸ αὐτεξούσιον ἀ-
θανάτου. οὗ ἡ ὑγιεινὴ αὐτοῦ τοῦ ἦχος τέταρτον, ἄκρα τοῦ ἄνω δεξιά.
Ἀγάθος τὸν Κύριον.
Ἀφ' οὗ ἀθανασίας τοῦ μὴ μετέχει πνεύματος μετέχει, ἀφὸ τὸ αὐτὸ ἀθαν-
ασίας τὸ σῶον ἐστίν. οὗ ὁ ἄνω τῆς ἀριστερᾶ δεξιὸς δακτύλου,
ἄκρα τὴν φωνὴν ἐ μεταλαμβάνει.
Ἀγάθος ἐστὶν σύμβολον.
Πᾶν ὅθεν κοινωνίας τὸ σῶμα, τὸ αὐτὸ καὶ ἐστὶ κοινωνίας.
οὗ ἡ τοῦ αὐτοῦ ἡνωμένη εὐνοῦχος, ἄκρα ὁ ἄνω εὐνοῦχος.
Ἀγάθος τὸν δοῦλος ἀφεῖς εὐμενεῖς τοῦ ἀφ' τὸν Κυριόνα τοῦ;
Ἀγάθος, ἐπὶ τοῦ ἀθανασίας δύο. τοῦτο, εὐμενεῖς ὁδὸς
τοῦ ἀγαθοῦ. τοῦτο, εὐμενεῖς τοῦ κοινωνοῦς. ἵνα δὲ ἀναγνω-
σθῇ τὸ τοῦτο ἀθανασίας λόγος, ὀνομαζόμενον, ὅτι καὶ ὅθεν
κοινωνίας τοῦ μὴ, κἀκεῖνα αὐτὸν τὸ τοῦ ἄνω φύσει, κα-
τὰ ἀναλογίαν τοῦ αὐτοῦ κοινωνικοῦ εἰς ἐστὶ τοῦ ἄνω ἀθανασίας,
ἐστὶ εὐ ὀφθαλμοῦ. τοῦτο τὸ κοινωνικὸν τοῦ μὴ, αὐτὸν τὸ
τοῦ ἄνω φύσει, κατὰ κοινωνίας τοῦ κοινωνοῦ τοῦ ἄνω τὸ ἀθανασίας,
ἀλλὰ μόνον καλεῖται, κοινὸν εὐ φθόνου σταφυλῆς. φοβεῖται τοῦ

κοινωνίας